

ПРИЈЕДЛОГ

На основу члана 39. став (2) тачка 20) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“, број 97/16, 36/19 и 61/21), чланова 10. и 36. Статута општине Теслић („Службени гласник општине Теслић“, број 4/17) и члана 8. Одлуке о општинским признањима и наградама („Службени гласник општине Теслић“, број: 1/10 и 1/14), Скупштина општине Теслић, на __ редовној сједници одржаној дана _____ године, д о н и ј е л а ј е

О Д Л У К У

о додјели општинских признања и награда

I

Општинска признања и награде за рад и остварене резултате додјељују се:

- 1. ЗЛАТНА ПЛАКЕТА „6. АПРИЛ“** и новчану награду у износу од 2.000,00 КМ
- Привредни колектив „Шкребић компани“ из Теслића.
- 2. СРЕБРЕНА ПЛАКЕТА “6. АПРИЛ”** и новчану награду у износу од 1.000,00 КМ
- Богомир Ђукић
- Удружење „Срби за Србе“ из Теслића.
- 3. ЗАХВАЛНИЦА „6. АПРИЛ“** и новчану награду у износу од 500,00 КМ
- Милан Јотановић
- Живко Петровић - Кико
- Владо Ристић - Постхумно

II

Додијељена признања и награде, уручиће се добитницима на Свечаној академији поводом Дана општине Теслић.

III

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Општине Теслић“.

Број: 01-022-___/22

Датум: _____ 2022. године

ПРЕДСЈЕДНИК СО
Саво Касаповић

Образложење

I ПРАВНИ ОСНОВ

Правни основ за доношење ове одлуке садржан је у члану 39. став (2), тачка 20) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске,” број 97/16, 36/19 и 61/21), којим је прописано да је у надлежности Скупштине општине доношење Одлуке о наградама и признањима, а Одлуком Скупштине општине Теслић о општинским признањима и наградама утврђене су врсте, критеријуми и поступак за додјелу признања и награда.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ

Комисија за награде и признања је, у складу са одредбама Одлуке о општинским признањима и наградама, дана 26.01.2022. године покренула иницијативу за додјелу општинских признања и награда и одредила дан 01.03.2022. године као крајњи рок за подношење приједлога за додјелу општинских признања. У датом року Комисији су за додјелу општинских признања и награда достављени приједлози од 15 предлагача, који су за додјелу општинских признања предложили: За Златну плакету „6.април“ пристигле су три пријаве и то за: „Škrebić Company“ из Теслића и за проф. др. Богомира Ђукића из Теслића (двije пријаве од различитих предлагача); За Златну/Сребрену плакету „6.април“ пристигле су двije пријаве и то за: Давора Петровића из Осивице и за удружење „Срби за Србе“ из Теслића; За Сребрену плакету и новчану накнаду „6.април“ пристигла је једна пријава и то за: Живка Петровића Кику; За захвалницу „6. април“ пристигле су три пријаве и то за: Владу Ристић (постхумно), Милана Јотановића и за Новицу Смиљанић из Укранице. За почасног грађанина пристигле су двije пријаве и то за: Ранка Павловића из Бања Луке (књижевника) од различитих предлагача; За пријаве у којима није конкретно наведено која је награда у питању пристигло је седам пријава и то за: Фудбалски клуб „Украница“ са сједиштем у Чечави, Анђелу Дероњић, ученицу четвртог разреда средње економске школе у Теслићу, Наду Панић из Угодновића, КУД „Душан Станковић“ са сједиштем у Чечави (двije пријаве од различитих предлагача), Машу и Милану Бабић из Теслића, Дарија Пинића и групу грађана МЗ Врела. Комисија је на сједници одржаној дана 16.03.2022. године детаљно и свестрано оцијенила приспјеле приједлоге и одлучила да се Златна плакета додијели Привредном колективу „Шкребић компани“ из Теслића, Сребрена плакета Богомиру Ђукићу и Удружењу „Срби за Србе“ из Теслића, а захвалнице Милану Јотановићу, Живку Петровићу – Кики и Влади Ристић – Постхумно.

III ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Комисија предлаже да се Златна плакета додијели:

1. Привредном колективу „Шкребић компани“ из Теслића

Компанија Шкребић, власника Драгутина Шкребића основана је 1997. године и бави се производњом обуће. Прије 25 година започела је своју производњу у закупљеном простору са само 25 радника. Данас је ово један од најуспјешнијих колектива на општини и у самом врху обућарске индустрије у РС.

У сопственим, модерним и савременим производним погонима који се простирају на око 5000m², ради око 600 радника, махом женске радне снаге.

Овом приликом истичемо да ова компанија има квалитетан производ и што остварује сарадњу са најчувенијим брендovima какви су „LOWA“ и „GABOR“ из Њемачке, те „MEMPHISTO“ из Француске, а пуних 11 година су радили и за Словенску „ALPINU“.

Награђујући једно овакво предузеће наша општина шаље јасну поруку да се цијене и награђују они који раде, запошљавају и стварају нову вриједност, исплаћују редовно личне дохотке и на њих исплаћују све законом предвиђене обавезе, те на најбољи начин брину о својим запосленим, омогућујући им све услове рада који прописују наши законски прописи. Посебно је важно истакнути да ова компанија има планове да у скорој будућности прошири капацитете и запосли нове раднике. Компанија „Шкребић компани“ као и њен власник добила је бројна међународна и државна признања, као што су награда Привредне Коморе Републике Српске за освојено треће мјесто у категорији средњих привредних друштава (2014. година), Сребрену плакету „ШЕСТИ АПРИЛ“ (2002. године) и Повељу „КАПЕТАН МИША АНАСТАСИЈЕВИЋ“ која је од стране Универзитета у Новом Саду, Универзитета у Бања Луци, те Привредне Коморе РС додијељена Драгутину Шкребићу за животно дјело у привреди и друштвеном ангажовању (Бања Лука 2019. године).

Комисија предлаже да се Сребрна плакета додијели:

1. Богомиру Ђукићу

Богомир Ђукић потиче из чечавско-укриничке земљорадничко-трговачке породице (те и познате свештеничке, лозе Јеврема Станковића), која је 1941. године протјерана у логор у Славонску Пожегу, а послије у Србију, гдје је у избјеглиштву у Марковцу (Велика Плана) он и рођен 1943. године. Повратком у завичај, он је у Теслићу завршио основну школу и нижу реалну гимназију, затим у Добоју вишу гимназију, Филолошки факултет и свјетску књижевност у Београду, постдипломске студије и социјологију (теза: *Карактер рада и потребе културе*), те и докторат с подручја филозофских наука (теза: *Генетички структурализам Лисјена Голдмана*) у Сарајеву 1988. године. Радио је и повремено био директор у средњим школама и институцијама културе у Теслићу до 1995. године, а након тога до пензионисања 2011. године, ради као универзитетски професор у Бања Луци на више факултета и држи предавања из више филозофских дисциплина, на филозофском, природно-математичком, архитектонском, те и на академији умјетности у сва три смјера.

У своме раду нашој је заједници, али и много шире, дао видан допринос, посебно у области науке, филозофије, естетике и историје српске филозофије, те на разним нивоима образовања, као и на пољу културе. Написао је и објавио 33 књиге различитог обима, врсте и жанра. Сарадник је Енциклопедије РС (преко 40 одредница), те и Филозофског лексикона „Мирослав Крлежа“ у Загребу, а и сам је заступљен у Енциклопедији РС, Српској енциклопедији у редакцији СКЗ и МС, те у лексикону писаца просвјетних радника. Помиње се у историји српске филозофије и неких регионалних филозофија, награђиван је великом наградом Просвете у Београду за књиге *Хеленска естетика* 1999. године, те и књижевном наградом Паун Петронијевић. Био је члан Одбора за филозофско-педагошке науке Академије наука и умјетности РС, у неколико наврата, руководилац Института за филозофију и друштвена истраживања Филозофског факултета у Бања Луци, члан редакције Филозофског годишњака, Филозофског друштва РС, те Естетичког друштва Србије. У два мандата руководио је одсјеком и катедром филозофије и социологије, био је

ментор више магистрантских и докторантских кандидата у изради њихових теза и одбрана. Дао је значајан допринос развоју образовања и културе и у завичају гдје живи, у нашој општини. Живи у Теслићу и даље активно ствара.

2. Удружењу „Срби за Србе“ из Теслића

Организација Срби за Србе настала је првенствено као идеја српског народа да се окупи око племенитих циљева, тачније, око пројекта помоћи социјално угроженим вишечланим породицама. Окосницу организације чине млади и енергични људи, окупљени заједничком визијом помоћи онима који су благословљени бројним потомством, свјесних да сваком ко не живи у материјалном изобиљу и мала помоћ значи пуно. Уз препознатљив слоган – Дјеца су наша будућност – организација је прикупила неколико десетина хиљада евра донација са којима у континуитету годинама помаже вишечлане породице са подручја општине Теслић. Због свега наведеног, сматрамо да је удружење „Срби за Србе“ из Теслића заслужио златну или сребрну плакету општине Теслић, као и подршку и знак пажње у њиховом досадашњем раду.

Комисија предлаже да се захвалнице додјеле:

1. Милану Јотановићу

Милан Јотановић је дипломирао банкарство и финансије на Економском факултету Менхетн колеџа. Шампион Србије, учесник Свјетског првенства и Европског првенства на отвореном и учесник најјаче НЦАА америчке лиге у атлетици. Милан је 2003. године поставио важећи рекорд Србије за јуниоре куглом од шест килограма (20,69m). У Сенти је бацио сениорсу куглу (7,260 kg) 20,17 m, што му је најбољи резултат у каријери. Милан Јотановић је на приједлог Атлетског савеза САД-а ушао у Кућу славних спортиста Менхетн Колеџа у Њујорку као једини од кандидата, кога су прихватили сви чланови деветочлане комисије у коме су асови и тренери из многих спортова. Оно што је ријеткост Милан је, тамо гдје су таленти из цијелога свијета, оборио рекорд стар 10 година (19,64 m) државе Њујорк са хицем од 20,07 m који је уједно и рекорд Менхетн колеџа и МААК конференцијског такмичења. Био је осми на свеамеричком такмичењу и освајач осам титула МААК конференције (*првак Велике јабуке*). Ово признање Милан Јотановић је посветио своме оцу Данки, Републици Српској и вољеном граду Теслићу.

2. Живку Петровићу – Кики

Живко Петровић рођен је 06.02.1958. године у Теслићу, гдје и данас живи. Завршио је Електротехничку школу у Сарајеву и као техничар комуникација цијели радни вијек је провео у ПТТ-у, односно Телекому Српске. Још од ране младости исказивао је љубав и заинтересованост према културно-умјетничком раду, па је стога његов радни вијек упоредо обиљежен и аматерским радом у овој области. Већ од своје 20-те године помаже оснивање Мјешовитог Хора у Теслићу у коме је све до рата био активни члан, а упоредо с тим и секретар у тадашњем КУД „Пролетер“ Теслић. Један је од главних иницијатора за оснивање Српског просвјетног и културног друштва „Просвјета“. Оснивач је и режисер Аматерског драмског позоришта „Бранислав Нушић“ Теслић, које и данас са својих двадесетак глумаца, осим у Теслићу, представе изводи и у другим градовима Републике Српске, али и у иностранству. У задњих четири до пет година са групом младих људи гостовао је широм Европе, гдје су заједно били истински репрезенти општине Теслић, али и Републике Српске. Оно што је посебно важно напоменути јесте да Живко Петровић свој рад на културном пољу испољава волонтерски. За свој четрдесетогодишњи аматеризам у области

културе, посебно са фолклором и позориштем, добитник је бројних међународних награда и признања. Једино му недостаје награда матичне општине и средине у којој ради и живи.

3. Влади Ристићу - Постхумно

Господин Владо Ристић дао је значајан допринос развоју ликовне умјетности у Теслићу. Посебно је интересантно да је код једног броја младих људи успио развити љубав за сликарство, који се и данас тиме баве и након доста година од смрти господина Ристића. Својим сликама овјековјечио је Теслић у неком ранијем времену, што има посебну вриједност за будуће генерације. Својим вишедеценијским радом дао је значајан допринос развоју ликовне културе у Теслићу, чиме су се стекли услови за додјелу овог признања.

IV ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

Финансијска средства за провођење ове одлуке су планирана у буџету и из приједлога Одлуке се види њихов износ.

ОБРАЂИВАЧ:

Стручна служба СО

ПРЕДЛАГАЧ:

Комисија за награде и признања